

Edukacja IPN

<https://edukacja.ipn.gov.pl/edu/oben/warszawa/wystawy-o-regionie/przyjdz-i-zobacz/119081,Wystawa-quotUkradzone-dziecinstwoquot-Kadzidlo-14-30-wrzesnia-2020.html>

26.04.2024, 10:30

Wystawa "Ukradzone dzieciństwo" - Kadzidło, 14-30 września 2020

Instytut Pamięci Narodowej Oddział w Warszawie, wójt gminy Kadzidło, Publiczna Biblioteka w Kadzidle oraz Centrum Kultury Kurpiowskiej zapraszają do zwiedzania wystawy „Ukradzone dzieciństwo” przygotowanej przez warszawski Oddział Instytutu Pamięci Narodowej.

Wernisaż odbył się 17 września 2020 r. W sąsiadującej z Centrum Kultury Gminnej Bibliotece Publicznej w Kadzidle dr Tomasz Łabuszewski (autor wystawy, naczelnik Oddziałowego Biura Badań Historycznych IPN w Warszawie) wygłosił wykład inauguracyjny.

Wystawa będzie dostępna dla zwiedzających do końca września 2020 r.

Ekspozycja ukazuje życie dzieci od okresu międzywojennego do zakończenia II wojny światowej. Pokazuje jak wyglądało ich życie, a także jak zmieniło się w czasie wojny. Okres dzieciństwa, który został brutalnie przerwany przez politykę terroru prowadzoną przez okupantów, pozostawił w ich życiu ogromną traumę. Ekspozycja odnosi się do losów dzieci z różnych mniejszości narodowych w tym: Żydów, Romów, Ukraińców, Białorusinów, Poleszuków, Karaimów, Ormian, Hucułów, a także do traumatycznych przeżyć związanych z gettem, obozem, przymusową pracą, deportacjami, egzekucjami itd.

Podzielona jest na siedem części, które obrazują dzieci w różnych rolach życiowych:

I Dzieci – życie przedwojennych dzieci, w tym mniejszości; II Obrońcy; III Oszukani?; IV Ofiary; V Obserwatorzy; VI Okaleczeni; VII Emigranci

Dzieciństwo to zwykle najpiękniejszy okres w życiu człowieka, pełen nadziei, ufności, beztrudnej zabawy i miłości. Wówczas buduje się własną tożsamość, odkrywa piękno i różnorodność otaczającego świata, definiuje i ugruntowuje postawy moralne na całe życie, uczy się altruizmu.

Świat tych doznań obecny był w życiu młodego pokolenia – urodzonego i wychowanego raz pierwszy od 123 lat w wolnej, niepodległej Polsce.

W 1939 r. wybuch wojny sprawił, że świat ten przestał istnieć – zastąpiły go groza, bezprzykładne okrucieństwo, codzienne świadectwo śmierci. Czy młody człowiek w tym obcym sobie świecie miał jeszcze jakiś wybór? Czy był tylko bezwolnym świadkiem wszechotaczającego mordy? Czy stać go było na demonstrację postaw heroiczych – ocalenie resztek humanizmu i własnego dzieciństwa?

O wyborach między byciem ofiarą, biernym obserwatorem a obrońcą opowiada właśnie prezentowana wystawa.

Historia „ukradzonego” polskim dzieciom dzieciństwa nie kończy się w 1945 r. – ocalałe z pożogi

wojennej okaleczone fizycznie i psychicznie zarażały one swoimi przepełnionymi grozą wspomnieniami kolejne pokolenia Polaków, przenosząc wojenną traumę do czasów współczesnych. Czy my sami nie przekazujemy nieświadomie tej traumy – to niestety wciąż aktualne pytanie do każdego z nas.

Opcje strony